

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Nicolae Clima, Tatiana Răducanu, Sveatoslav Moldovan și Iurie Bejenaru

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 mai 2013, declarat de către inculpatul

Vultur Vadim Dumitru, născut la 10 octombrie 1991,
originar și domiciliat în or. Sîngerei, str.Lermontov 20.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță:* 03.05.2010-22.12. 2010
2. *Examinat în instanța de apel:* 08.02.2011-20.04.2011
26.01.2012-04.04.2012
09.11.2012-02.05.2013
3. *Examinat în instanța de recurs:* 07.08.2011-22.11.2011
13.07.2012-09.10.2012
12.07.2013-22.10.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat respingerea recursului.

avocatul, Sergiu Prodan, care a solicitat admiterea recursului inculpatului.

inculpatul, Vultur Vadim, a solicitat admiterea recursului său.

partea vătămată, Onceanu Dionisie, care a solicitat respingerea recursului inculpatului.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 22 decembrie 2010, procesul penal în privința lui Vultur V.D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, a fost încetat în legătură cu existența circumstanțelor, care exclud tragerea la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, dispunându-se încasarea de la Vultur V.D. în beneficiul lui Onceanu Viorel a prejudiciului material în sumă de 2531.05 lei.

2. Potrivit sentinței, Vultur V.D. la 13 aprilie 2009, în jurul orei 14.00, conducând automobilul de model BMW, cu n/î C EK 604, pe str. Independenței, or. Sîngerei în direcția or. Bălți, încălcând flagrant prevederile pct. 8) alin. (3) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 713 dir. 27.07.1999, „vârsta minimă a conducătorului de vehicul este de 18 ani împliniți, pentru conducerea autovehiculelor, care transportă cel mult 8 persoane, în afara conducătorului, precum și autovehiculelor masa maximă autorizată a cărora depășește 3.5 t.”; pct. 10 alin. (1) lit. b) din RCR, „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”, pct. 10 alin. (2) din RCR, „persoana care conduce un autovehicul, trebuie să posede și la cererea lucrătorilor de poliție este

obligată, să înmâneze pentru control, permisul de conducere, valabil pentru categoria, din care face parte autovehiculul condus”, pct. 14 lit. d) din RCR, „conducătorului de vehicul îi este interzis să poarte discuții, dacă acestea îi distrag atenția de la conducerea autovehiculului, precum și convorbiri radiotelefonice, în timpul deplasării dacă vehiculul nu este echipat cu microfon difuzor, cu excepția conducătorilor de vehicule cu regim prioritar de circulație, pct. 39 alin. (1) din RCR, „Prealabil începerii deplasării, reîncolonării sau alte schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure, că această manevră va fi în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c), d), e) din RCR, „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră”, pct. 45 alin. (2) din RCR, "In cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului", a tamponat autobusul de model „PAZ 32051”, cu n/î SG AC 197.

În rezultatul accidentului rutier cet. Onceanu Dionisie, conform raportului de expertiză medico-legală nr.168/D din 24 iunie 2009, i-au fost cauzate vătămări corporale medii, ce provoacă o dereglare a sănătății mai mult de 21 de zile.

Întru argumentarea soluției date, instanța a reținut că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate și-a găsit pe deplin confirmare prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată, acțiunile lui fiind corect calificate.

Însă, reieșind din prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr.26 din 23 noiembrie 2010, potrivit cărora dispozițiile alin.(6) din art.63 CPP au fost declarate neconstituționale, instanța a concluzionat că procesul penal în privința lui Vultur V.D., intentat în baza art.264 alin.(1) CP urmează a fi încetat, în legătură cu faptul că există circumstanțe care exclud tragerea lui la răspundere penală, deoarece la 04 iunie 2009 urmărirea penală a fost pornită conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) CP, iar la 15 iulie 2009, Vultur V.D., în temeiul art.63 CPP, a fost recunoscut în calitate de bănuit, fiind interogat în această calitate procesuală și tocmai la 26 februarie 2010 a fost pus sub învinuire. Prin urmare, au fost încălcate prevederile art.63 alin.(2) pct.3), alin.(3) CPP, Vultur V.D. fiind menținut în calitate de bănuit mai mult de 3 luni, ceea ce se apreciază de instanță ca circumstanțe ce cad sub incidența prevederilor art.391 alin.(1) pct.6), 7) CPP, care exclud tragerea la răspundere penală.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul Clevada A., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.264 alin.(1) CP, stabilindu-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 1 an. În motivarea apelului său, procurorul a invocat că instanța neîntemeiat a dispus încetarea procesului penal în privința acestuia, din motivul existenței circumstanțelor, care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece aplicarea Hotărârii Curții Constituționale nr.26 din

23.11.2010 privind declararea neconstituțională a prevederilor art.63 alin.(6) CPP este ilegală și contradictorie prevederilor art. 7 din Codul jurisdicției Constituționale și art. 26 alin. (7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, potrivit cărora hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor, astfel nefiind constatate careva violări ale drepturilor inculpatului.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel și avocatul Prodan S., în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, în baza art. 390 alin. (1) pct. 1) CPP, invocând că, la momentul recunoașterii lui Vultur V.D. în calitate de bănuț, dînsul nu a atins vîrsta majoratului, prin ce organul de urmărire penală și-a încălcat competența în detrimentul art. 271 CPP, iar la numirea expertizelor au fost ignorate prevederile art. 270, 271, 476 CPP; instanța a pronunțat concluzii contradictorii, deoarece pe de o parte constată nulitatea actelor procedurale, iar pe de altă parte constată vinovăția inculpatului în săvîrșirea faptei incriminate, invocând și dezacordul său cu admiterea acțiunii civile, deoarece inculpatul nu este vinovat în săvîrșirea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 aprilie 2011, au fost respinse apelurile declarate de procuror ca nefondat, cu menținerea sentinței, iar a avocatului ca fiind depus peste termen.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul Eremciuc G., care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că depășirea termenului de menținere în calitate de bănuț a avut loc din cauza că, la momentul comiterii accidentului, organul de urmărire penală, nedispunînd de informația care dintre persoanele implicate în accidentul rutier urmează să poartă răspundere penală, Vultur V.D. ori Podgurschi V., ambii au fost recunoscuți în calitate de bănuți, iar pentru a nu le leza drepturile lor procesuale și de a le da posibilitatea de a pune întrebări experților, la 12.10.2009, a fost dispusă efectuarea expertizei autotehnice, rezultatele căreia i-au fost aduse la cunoștință lui Vultur V.D. la 01.03.2010. În rest, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct. 3 al prezentei decizii.

5.1 Împotriva deciziei a declarat recurs și inculpatul, care a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești adoptate pe caz, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocînd că instanța de apel incorect a respins apelul avocatului ca depus peste termen, deoarece cu avocatul dat a fost încheiat contract de asistență juridică la 11.01.2011, iar la 25.01.2011 a și declarat apel, adică în termen de 15 zile de la luarea cunoștinței cu sentința redactată, și instanța nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2011, recursurile ordinare declarate au fost admise, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului Clevada A., și, admis apelul avocatului Prodan S., în interesele inculpatului, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal

în privința lui Vultur V.D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) CP, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP, a fost încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală. Acțiunea civilă înaintată de Onceanu V. a fost lăsată fără soluționare.

8. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul Cîrnașel P., care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, din considerentul că Vultur V.D. a fost menținut în calitate de bănuit mai mult de 3 luni, deoarece partea apărării nu a invocat temeiul dat în momentul prezentării materialelor de urmărire penală, de unde rezultă că instanța nu-l poate invoca ca motiv de încetare a procesului penal; instanța de apel, rejudecînd cauza, a ignorat prevederile art. 314 CPP și nu a cercetat toate probele prezentate de părți, și anume: nu a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, nu a dat citire rapoartelor de expertiză, proceselor-verbale și altor documente, ci s-a expus numai asupra mijloacelor de probă în cadrul urmăririi penale; neîntemeiat instanța a constatat că urmărirea penală a fost efectuată de un organ necompetent, lăsînd fără apreciere argumentul procurorului referitor la faptul că încălcările admise de ofițerul de urmărire penală Lupașco D. au fost înlăturate de către procurorul Clevada A., în rest, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel descrise la pct. 3 al prezentei decizii;

8.1 Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar și inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP, pe motiv că instanța de apel, în temeiul art. 251 alin. (3), 94 alin. (1) pct. 8), alin. (2) CPP, declarînd nule probele învinuirii, care indică la vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, a constatat fapta de care a fost învinuit; că partea dispozitivă a deciziei, contravine cu partea descriptivă a acesteia, fiindcă în partea dispozitivă instanța de apel a dispus admiterea apelului avocatului și a încetat procesul penal, pe cînd în apel avocatul a solicitat ca dînsul să fie achitat; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor apelului avocatului, inclusiv și asupra argumentului că nu el este vinovat în comiterea accidentului rutier, dar șoferul autobuzului Podgurschii V., care i-a creat obstacol în deplasare.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2012, recursurile ordinare declarate au fost admise, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a constatat că temeiul de casare a sentinței cu pronunțarea unei noi soluții de încetare a procesului penal, constă în faptul că pe parcursul urmăririi penale, în cauză au fost comise încălcări de procedură penală care afectează interesele inculpatului, și anume au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (2) lit. 3) și alin. (3) CPP, deoarece acesta a fost menținut în calitate de bănuit mai mult de 3 luni și organul de urmărire penală nu a dispus scoaterea acestuia de sub urmărire penală, ci a continuat urmărirea penală, efectuînd acțiuni de urmărire penală ilegal, cum sînt: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 04.06.2009, ordonanțele procurorului de recunoaștere în calitate de bănuit din 15.07.2009 și de punere a lui Vultur V.D. sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) CP din 26.02.2010.

Însă, aceste acte procedurale nu s-au anunțat și cercetat în ședință de către instanța de apel. În fapt, instanța de apel, reieșind din cuprinsul procesului-verbal, nu a verificat în genere careva materiale ale dosarului, necătînd la faptul că, la 24.02.2012, a dispus prin decizie protocolară reluarea cercetării judecătorești conform regulilor stabilite pentru prima instanță (f.d.333).

La fel, instanța de apel nu a audiat inculpatul, părțile vătămate și martorii, nu a cercetat actele cauzei, dar a respins argumentele invocate în apel de partea apărării printr-o singură frază - că acestea nu constituie temei de achitare a inculpatului, dar de încetare a procesului penal în privința acestuia.

Potrivit deciziei, instanța de apel a indicat că la faza urmăririi penale s-au încălcat prevederile legale referitoare la competența după calitatea persoanei, încălcări care în temeiul art. 251 alin. (2)-(3) CPP, duc la nulitatea actului procedural și nu pot fi înlăturate în nici un mod. Instanța de recurs a considerat că concluzia dată este pripită.

Conform conținutului deciziei, instanța a indicat că în cauză au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (2) lit. 3) și alin. (3) CPP. Concluzionînd astfel, instanța de apel, nu a cercetat actele procedurale respective și nu a verificat dacă părțile au avut obiecții referitor la acțiunile de urmărire penală și dacă au depus vreo plîngere privind recunoașterea nulității actelor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale la judecătorul de instrucție, în conformitate cu prevederile art. 313 CPP, sau dacă au invocat acest temei anterior în cadrul examinării cauzei în instanță, neținînd seama de prevederile art. 251 alin. (4) CPP.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 mai 2013, a fost respins ca nefondat apelul avocatului și admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vultur V.D. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) CP, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an. În partea laturii civile s-au menținut dispozițiile sentinței.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că, instanța de fond, administrînd probele, corect a constatat în volum deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că, deși, inculpatul nu s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, ce i-a fost incriminată, vina lui se confirmă prin declarațiile părții vătămate, a martorilor A. Bîrsanu și A. Cuceș, ce au arătat, că inculpatul a pornit brusc automobilul, deplasându-se cu viteză accelerată, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și s-a tamponat în autobusul, condus de către partea vătămată, ce la acel moment, efectua manevra de întoarcere.

Situația, astfel cum a fost reținută de instanța de fond, rezultă, de asemenea, și din probele scrise ca: procesul-verbal de cercetare la locul accidentului (f.d. 33-38 v.1), schema accidentului rutier (f.d. 39,40, v.1), raportul de examinare medico-legală nr. 113 „D” din 14.05.2009 (f.d. 45, v.1) și raportul de expertiză medico-legală nr. 168 „D” din 24.06.201 (f.d.49, v.1), potrivit căruia lui Onceanu D. i-au fost cauzate vătămări corporale medii, raportul de expertiză autotehnică nr. 2612 din 19.11.2009 (f.d. 58-62,

v.l) și raportul de expertiză autotehnică nr. 2791 din 14.12.2009 (f.d. 73-76, v.1), potrivit căruia din punct de vedere tehnic îndeplinirea de șoferul autobuzului a manevrei de întoarcere nu este în legătură cauzală cu accidentul rutier și că conducătorul automobilului de model BMV avea posibilitatea tehnică de a preîntâmpina ciocnirea cu autobuzul în cauză prin frânare.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 CP, adică de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de circumstanțele, care atenuază ori agravează răspunderea.

11. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) CPP, invocând că:

- vina inculpatului a fost dovedită prin probe dobândite ilegal: rapoartele de expertiză medico-legală și autotehnică, care au fost dispuse de un organ necompetent, ceea ce duce la nulitatea absolută a acestora;

- instanța de apel eronat a apreciat probele cercetate în ședința de judecată;

- inculpatul a fost îngrădit în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 6 CEDO.

12. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din alte motive, după cum urmează:

Conform prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Colegiul constată că, instanța de apel, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia instanței de apel despre vinovăția lui V. Vultur în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărârii instanței de apel menționat în pct. 10 al prezentei decizii, care în coroborare demonstrează complet vina inculpatului în fapta incriminată, astfel Colegiul, consideră justă concluzia instanței de apel referitor la corectitudinea stabilirii stării de fapt și calificării acțiunilor inculpatului.

În speța dată se constată circumstanțe prevăzute de art. 60 alin. (1) lit. b), alin. (7) Cod penal, care condiționează excluderea tragerii la răspundere penală, circumstanța, care conform alin. (1) art. 332 Cod de procedură penală, duce la încetarea procesului penal în ședința de judecată.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b), alin. (7) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea

unei infracțiuni mai puțin grave. Termenele prescripției de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

Sanțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

După cum rezultă din materialele cauzei penale, infracțiunea a fost comisă la 13 aprilie 2009. Inculpatul, Vultur V.D., născut la 10 octombrie 1991, la momentul săvârșirii infracțiunii nu a atins majoratul.

Analizînd cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiind minor. Astfel, termenul prescripției de tragere la răspundere penală de 5 ani, se reduce pe jumătate, constituind 2 ani 6 luni. Deci, dreptul statului de a urmări și a pedepsi penal inculpatul a expirat la 13 octombrie 2011.

În acest context, Colegiul constată eronată concluzia instanței de apel, menționată în decizia din 02 mai 2013, cu referire la neexpirarea termenului de prescriptive, și anume: *„Nu a fost reținută de instanța de apel poziția apărării privind încetarea procesului penal (în caz de constatare a vinovăției lui Vultur V.D.), pe motivul expirării termenului de prescripție, or, în speță, infracțiunea, prevăzută de art. 264 alin. (1) CP, reținută în sarcina inculpatului, se clasifică, potrivit art. 16 CP, la infracțiuni mai puțin grave, prescripția tragerii la răspundere penală pentru așa categorii de infracțiuni fiind de 5 ani din ziua săvârșirii infracțiunii. Pe caz s-a reținut, că infracțiunea a fost comisă la 13.04.2009, deci, termenul tragerii la răspundere penală nu a expirat”.*

Conform art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal poate fi dispusă, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța admite recursul, casează hotărîrea atacată și dispune încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod.

În consecință Colegiul consideră, că pe parcursul judecării recursului declarat s-a constatat că a expirat termenul prescripției de tragere la răspundere penală, instanța de recurs fiind obligată să înceteze procesul penal.

Cu privire la argumentele invocate de recurent prin care se solicită achitarea lui pe motiv că nu sînt administrate la dosar probe ce ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, deoarece instanța de apel și-a argumentat detaliat concluzia sa privitor la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate.

13. În conformitate cu prevederile art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2 lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Vultur Vadim Dumitru, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 mai 2013 și dispune încetarea procesului penal, în privința lui **Vultur Vadim Dumitru**, referitor la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul expirării termenului prescripției de atragere la răspundere penală, prevăzut de art. 60 alin. (7) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 05 noiembrie 2013, ora 09.50.

Președinte:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Clima
	(semnătură)	Tatiana Răducanu
	(semnătură)	Sveatoslav Moldovan
	(semnătură)	Iurie Bejenaru

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă

Nicolae Gordilă

Nicolae Clima

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru